

ת"ד 3113/09/14 - מדינת ישראל נגד אלכס בורוכוב

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 3113-09-14 מדינת ישראל נ' בורוכוב
בפני כבוד השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ניצן בלולו

המאשימה

נגד

אלכס בורוכוב ע"י ב"כ עו"ד שלמה ברוש

הנאשם

הכרעת דין

האשמה ומהלך הדין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

נהיגה בחוסר זהירות, עבירה לפי סעיף 21 ג לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**");

אי שמירה על הימין בדרך צרה, עבירה לפי סעיף 46 א לתקנות התעבורה;

התנהגות הגורמת נזק, עבירה לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 15.08.13 בסמוך לשעה 13:00 נהג הנאשם אופנוע ברחוב לבונה בירושלים. הנאשם נסע בחוסר זהירות בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא שמר על ימין הדרך, סטה שמאלה מכיוון נסיעתו בלא שהבחין מבעוד מועד באוטובוס שנסע מול כיוון נסיעתו משמאלו, פגע בו וגרם לתאונת הדרכים. כתוצאה מהתאונה נחבל הנאשם וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

3. הנאשם כפר באחריותו לתאונה, וטען כי התאונה ארעה באשמתו של נהג האוטובוס המעורב אשר סטה לנתיב נסיעתו. על כן התיק נקבע לשמיעת הראיות בפניי.

הראיות

4. בדיון ההוכחות העידו **מטעם המאשימה הבוחן רס"ר אליהו דויד (להלן: "הבוחן")** אשר ערך

את דו"ח הבוחן (ת/1), תרשים (ת/2) תצלומים (ת/3) דוח תפיסת דיסקת טכוגרף (ת/4) וסקיצה וכן **מר רביע אשקיראת** נהג האוטובוס המעורב (להלן: "**נהג האוטובוס**" או "**הנהג המעורב**").

5. **מטעם הנאשם** העיד הנאשם בעצמו ועד ראייה **מר אריאל בניסטי** אשר הבחין בהתרחשות התאונה בעת שנסע במקום.

גדר המחלוקת

6. המחלוקת בין הצדדים נעוצה בשאלה עובדתית אחת ויחידה איזה משני כלי הרכב סטה אל עבר נתיב הנסיעה של האחר ופגע בו. **לטענת המאשימה**, התאונה ארעה כתוצאה מכך שהנאשם לא שמר על ימין הדרך ונסע בנתיב הנסיעה הנגדי לאמור, נתיב נסיעת האוטובוס. לעומת זאת, **לטענת ההגנה**, האוטובוס נסע במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, סטה מנתיב נסיעתו וגרם להתנגשות עם האופנוע.

דין והכרעה

7. אקדים ואומר כי החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום וזאת לאחר ששמעתי את העדים, התרשמתי מהופעתם בפניי ולאחר שבחנתי את חומר הראיות שהוגש, לרבות חוות דעת הבוחן המשטרה, לא נותר בליבי ספק שהתאונה ארעה כתוצאה מרשלנותו של הנאשם אשר לא שמר על ימין הדרך בעת שהאוטובוס נסע לפניו מהכיוון הנגדי כפי שיוסבר בהמשך להלן.

8. בהתאם לתקנה 46 (א) לתקנות התעבורה, הן על הנאשם והן על נהג האוטובוס אשר הגיעו מכיוונים נגדיים הייתה מוטלת החובה להימין את רכבם ככל האפשר ימינה. וכך נקבע:

"שני כלי רכב הבאים מכיוונים נגדיים בכביש שאינו רחב במידה מספקת למעבר חפשי של שניהם, יפחיתו הנוהגים ברכב את מהירות נסיעתם וימינו את רכבם ככל האפשר לשפת הכביש ולפי הצורך אף מעבר לשפת הכביש, עד כדי בטחון מפני התנגשות".

9. בנסיבותיו של תיק, על אף שעלתה הטענה שמדובר בכביש צר וכי האוטובוס בלט מעט לכיוון הנגדי, אני מוצא עדיין כי האחריות לתאונה רובצת על הנאשם, הן לאור מקום התאונה הן לאור מקום הפגיעה באוטובוס, והן לאור העדויות לגבי אופן נסיעתו של הנאשם.

מקום התאונה ואיזור הפגיעה באוטובוס

10. אין חולק כי מדובר בכביש צר בעל נתיב נסיעה אחד לכל כיוון, כשביניהם קו קטעים, והנתיב בו נסע נהג האוטובוס מיועד לתחבורה ציבורית בלבד. אין גם מחלוקת כי האוטובוס נסע בכיוון הנגדי של נסיעת הנאשם.

11. בהתאם לדוח הבוחן והתרשים שנערך על ידו, בכיוון נסיעת האוטובוס קיימת עקומה ימינה ושמאלה בכיוון נסיעת הנאשם.

12. הבוחן הגיע למסקנה כי מקום ההתנגשות בין כלי הרכב מעיד על כך שהנאשם נסע בנתיב נסיעת האוטובוס כך שגם אם האוטובוס היה עם כל רוחבו בנתיבו עדין הייתה התנגשות בין כלי הרכב.

13. מסקנותיו של הבוחן נתמכות על ידי הממצאים האובייקטיביים שנמצאו בזירת התאונה, ואני מקבל את דו"ח הבוחן כמהימן.
14. הבוחן העיד כי האוטובוס היה בנתיב נסיעתו אולם, מעט נוטה לשמאל "בולט מעט לנתיב הנגדי 0.3 מטר" מעבר לקו המקוטע שמשורטט על הכביש (עמ' 3, ש' 9) ואילו האופנוע היה בנתיב הנגדי גם נוטה לשמאל ונמצאו סימני חריצה לכיוון האוטובוס (עמ' 3, ש' 3-5). בהמשך חקירתו הסביר הבוחן כי הדופן השמאלי של האוטובוס היה מעט בנתיב הנגדי (עמ' 4, ש' 1).
15. תמיכה לכך ניתן למצוא בתמונות מס' 5 ו-6 בלוח התצלומים שערך הבוחן בזירת התאונה לאחר התרחשותה (ת/3). בתמונה מס' 5 ניתן לראות בבירור את מצב עמידת האוטובוס לאחר התרחשות התאונה. תמונה זו ממחישה את הדברים שאמר הבוחן בעדותו בפניי לגבי מקום האוטובוס בעת התאונה.
16. בנוסף, מקום הפגיעה באוטובוס יש בו גם בכדי לאשש את הטענה כי התאונה ארעה בנתיב הנגדי. בהתאם לדוח הבוחן מקום הפגיעה באוטובוס ארע בשמשה קדמית בצד ימין (ראה תמונה מס' 4 ל-ת/3, עמ' 4, ש' 26) כשמרכז הניפוף 1.5 מ' מהקרקע, ושפשופים בצד שמאל במרחק 0.8 מ' מקו דופן שמאל ושבר בפגוש. הדבר מלמד שהתאונה ארעה בנתיב הנסיעה של האוטובוס.
17. הבוחן הסביר בעדותו בפניי כי בזמן התאונה האופנוע הופך להיות ציר והראש פוגע בשמשה ואם היה מסתובב ימינה לא היה מגיע לשמשה (עמ' 5, ש' 15-17). ובהמשך "כשהאופנוע התנגש באוטובוס ההתנגשות הראשונית היתה בנקודות שמופיעות בתמונות 3, 4 אז מסתבסב (צ.ל מסתובב- נ.מ), האופנוע הופך להיות ציר, יכול להיות שהיה מקבל מכה ואז מסתבסב (צ.ל מסתובב- נ.מ) ימינה תלוי בזווית שלו" (עמ' 5, ש' 21-23).
18. לאמור, מקום עמידת האוטובוס בהתאם לתצלומים שנערכו על ידי הבוחן, מקום הפגיעה באוטובוס ומיקום ניפוף שמשת האוטובוס יש בהם בכדי לתמוך במסקנתו של הבוחן כי התאונה ארעה בנתיב הנגדי, נתיב נסיעת האוטובוס.
19. לשלושת אלה מצטרפת עדותו של נהג האוטובוס אשר הייתה מהימנה עלי לעומת עדותם של הנאשם והעד מטעמו אשר הייתה רצופה סתירות.
- נהג האוטובוס העיד בפניי ברוב הגינותו כי אמנם מאחר וחנו רכבים בצידו הימני של נתיב נסיעתו נאלץ לעקוף אותם (עמ' 8, ש' 3-13), אולם הוא העיד כי לאחר שהשלים את ביצוע העקיפה והיה בנתיב נסיעתו הבחין באופנוע שהגיע מולו, תוך שהוא נוסע בקצה הנתיב הנגדי (עמ' 9, ש' 3-12).
20. לעומת זאת, גרסת הנאשם אינה מתיישבת עם ממצאי הבוחן וקיימים סימני שאלה רבים. אין מחלוקת כי בסופו של יום לאחר התאונה האופנוע של הנאשם היה במסלול הנגדי. תחילה הנאשם ניסה לטעון כי מאחר והוא בלם ננעלו גלגלי האופנוע והוא סטה שמאלה. ולאחר מכן, טען כי "מההלם" הטה את "הגוף שמאלה" (עמ' 12, ש' 25-27). מלבד הסתירות בגרסתו מתעוררים סימני שאלה רבים שכן באם לטענתו ניסה לבלום ולהתחמק מפגיעה באוטובוס מדוע שיסיט את ההגה לכיוון האוטובוס ולא לכיוון הנגדי. איני מקבל את הטענה כי הדבר נעשה על מנת להתחמק מפגיעה ברכבים שחנו בצידו הימני.

21. יש להדגיש כי עדותו של עד ההגנה הייתה מגמתית במטרה להרחיק את הנאשם מאשמתו לתאונה. העד טען כי נהג ברכבו ונסע מאחורי הנאשם "**מרחק 20 מטר בערך**" (עמ' 14, ש' 20) והבחין באוטובוס נוסע במרכז הכביש לאמור, בסטיה לנתיב נסיעת הנאשם. אולם לטענתו לנאשם "**לא היה איך להגיב לא היה לו שדה ראייה...**" (עמ' 14, ש' 27-28) לפיכך, באם לטענת העד הנאשם לא יכול היה להבחין באוטובוס מאחר ולא היה שדה ראייה במקום הרי כיצד הבחין בו העד שלטענתו נסע מאחורי רכב הנאשם.

22. לא זו אף זו, תמוהה בעיני דרך הימצאותו של אותו עד במקום התאונה. הנאשם בעדותו בפני העיד כי העד הינו מכר שנסע מאחוריו אולם, הוא לא שוחח עימו "**מיד אחרי התאונה**" (עמ' 13, ש' 27) אלא הבחין בו דרך המראה ושוחח עימו רק לאחר ששוחרר מבית החולים. כאשר התבקש הנאשם ליתן הסבר מדוע לא מסר פרטיו של העד בעת חקירתו במשטרה טען "**קודם הגעתי למקום התאונה לראות מה היה ומי ראה, אליו התקשרתי יום אחרי, שאלתי אם ראה אמר שכן אז אמרתי לעו"ד**" (עמ' 14, ש' 3-4). לעומת זאת, העד מסר גירסה שונה לחלוטין ולטענתו הוא ניגש לנאשם מיד לאחר התרחשות התאונה, בעת שהיה מוטל על הכביש, ומסר לו פתק עם פרטי ורק לאחר מספר חודשים הנאשם יצר עימו קשר (עמ' 15, ש' 8-12; עמ' 16, ש' 28-31).

23. סתירות אלו יש בהם כדי להעיד על גרסה מגמתית שאין לקבלה וכי הנאשם הביא עד שיתמוך בגרסתו שאינה בהכרח תואמת את המציאות. בנסיבות אלה אינני מקבל את גרסת הנאשם ואני מעדיף את גרסת המאשימה, אשר באמצעות העדים והראיות מטעמה הצליחה להוכיח את האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק.

סוף דבר

24. **משהוכחה אשמתו של הנאשם בפניי, מעבר לכל ספק סביר, אני מרשיע אותו בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.**

ניתנה היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, במעמד הנוכחים.